Ч. 22. Неділя 10 лютого (28 січня) 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Новий виборчий закон

Після нового виборчого закона куриї знесені а всі виборці поділені лише на округи виборчі. В кождім окрузї голосувати буде кождий виборець в тім окрузї замешкалий. Округи виборчі ділять ся на міскі і сільскі. В Галичині єсть 34 округів міских, а 36 сільских: міскі вибирають по одному послови, а сільскі по двох послів. Всіх отже послів з Галичини буде 106 (з цілої Австриї 517).

На Галичину всхідну припадає 21 округів міских, а 19 сільских.

Округи міскі всхідної Галичини суть:

1—7) сім округів в місті Львові;

8) Перемишль (6.700 Русинів; 35.000 Поляків);

9) Станиславів (4.100 Русинів; 23.000 Поляків);

10) Тернопіль (7.900 Русинів; 18.000 Поляків);

11) Коломия (7.400 Русинів; 16.500 Поляків);

12) Сянік-Добромиль-Старий-Самбір-Коросно-Корчина (2.700 Русинів; 24.000 Поляків);

13) Самбір-Городок (5.600 Русинів; 21.800 Поляків);

14) Дрогобич-Турка-Болехів-Сколє (9.000 Русинів; 13.600 Поляків);

15) Стрий-Калуш (7.000 Русинів; 23.000 Поляків);

16) Бережани з слїдуючими громадами сільскими повіту бережаньского: Баранівка, Демня, Гутиско, Куропатники, Підвисоке, Рогатин, Вільха, — з слїдуючими громадами пов. рогатиньского: Рогатин та Підкамінь, — з повіту ходорівского: Ходорів і Берездівці (8.100 Русинів; 22.000 Поляків);

17) Жовква-Рава руска-Сокаль-Кристинопіль-Тартаків-Великі Очи-Варяж-Белз (6.000 Русинів; 34.700 Поляків);

18) Броди-Зборів-Озірна (6.000 Русинів; 12.500 Поляків);

19) Бучач-Снятин-Заліщики; дальше Борщів з селом Цигани, Товмач з селом Тарнавиця пільна, пов. товмацкого та селом Богородчани, пов. отинійского (12.600 Русинів; 26.700 Поляків);

20) Радехів-Золочів-Залізці з селами: Підкамінь, Ґонова, Гута пеняцка, Майдан пеняцкий, Малениска, Паликорови, Паньківці, Ренів і Тростянець великий — дальше місточко Лопатин і село Руда брідска, пов. лопатиньского а Гутиско брідске, пов. брідского (12.000 Русинів; 25.100 Поляків);

21) Розділ-Жидачів з селом Руда, — Бібрка з селами Гутиско і Старе Село, дальше села пов. глиняньского: Ганачів і Ганачівка, села пов. галицкого: Волчків, Хоростків, Озерце, Кінчаки старі і Мариямпіль, місточко Бурштин з селами: Людвиківка, Вишнів і Журів, місточко Болшівці з селами: Слобода конкольницка і Загірє конкольницке (9.500 Русинів; 27.100 Поляків).

Округи сільскі всхідної Галичини (після повітів судових) суть а) чисто-руські:

1) Балигород-Лютовиска-Старий, Самбір-Турка-Бориня Підбуж-Лука-Дрогобич і ще з повіта самбірского громади: Торчиновичі, Торгановичі і Морозовичі. В тім окрузї єсть всїх мешканців 243.000, між ними Русинів 205.800, а Поляків 32.600.

2) Калуш-Войнилів-Долина-Рожнітів-Надвірна-Делятин-Солотвина. Всїх мешканців 265.900, з чого Русинів 210.000 а Поляків 25.800.

3) Печенїжин-Коломия-Гвоздець-Отинїя-Заболотів-Косів-Кути-Жабє. Всїх мешканців 255.900, з чого Русинів 214.700, Поляків 24.800.

4) Стрий-Сколє-Мединичі-Миколаїв-Жидачів-Бібрка-Ходорів-Глиняни, дальше громади з повіта комарняньского: Горожанна мала, Горожанна велика, Колодруби, Новосілки опарскі, Повергів, Монастирець, Ричигів, Тершаків,

Вітцеви найкрасше.

(З анґлійского — Марка Твайна).

В часї, коли Оліверови Кромвелеви удало ся взяти яко ґенералови в Анґлії найвисшу власть в свої руки, жив в єго армії один капітан названием Майфер. Він був наймолодшим офіцером тої ранґи і мав ледве 30 літ. Єго участь в многих битвах, єго хоробрість і неустрашимість придбала єму в короткім часї поважанє у старшини, любов підвластних і скорий аванс із сторони начального ґенерала. Щастє офіцира було ще тим більше, що мав молоду, дуже добру жінку і малу, любу доnечку. Ґертруда, семилїтна дївчина, вірний образ матери, була найбільшою потіхою вітця, єго розривкою у всїх вільних хвилях. Дитина була вихована по войсковому і найбільшою її приємностию було бачити вояків і розмавляти з ними.

Було то одного теплого липневого вечера 1650 року, коли капітан Майфер сидів з своєю молодою женою і розмавляли. Не мусїла бути приємна справа, о якій капітан говорив з женою. Она обіймила єго за шию і плакала, немов би навістив її найбільший біль в житю.

— Тихо, тихо, Мариє — говорив капітан — не плач так.

І єго рука гладила з любовію біляву голову єго жінки, котра ридаючи, укрила своє лице на єго груди.

— Будь тихо, Мариє і отри сльози. Вскорі мусить прийти Ґертруда сказати нам „добра ніч". Дитина не повинна бачити нашого смутку. Прошу тебе, Мариє, доки Ґертруда буде при нас, укривай свій біль, аби дитина пішла спокійно спати і не потребувала собі ніколи пригадувати, що бачила вітця в послїдне сумного і з плачучою материю. Лишім малій її радість. Для нас, правда, дуже тяжко і прикро. Ми так любимо ся, а тут... Але нехай діє ся, що хоче, чи я умру чи нї, тебе, люба, нїколи не забуду. Там, за гробом побачимо ся знов, я жду на тебе. Ґертруда, завдаток нашої спільної любови, буде тобі все пригадувати мене, виховуй її добре і...

Нараз до дверий легко запукано. Молода жінка обтерла чим скорше сльози, а капітан крикнув: Прошу!

До комнати увійшла мала дївчинка з білявим волосєм.

— Добрий вечер, тату! — відозвала ся і підбігла до вітця, аби єго обіймити і поцілувати.

— Добрий вечер, дитинко! — відповів офіцир і пригорнув дївчинку сердечнїйше до грудий як звичайно.

— Ох, тату, ви мене стиснули, що аж руки заболїли.

Дитина хотїла освободити ся і злїзти з колїн вітця до матери, котра сидїла на низькім стільци коло мужа. Але капітан держав її сильно в своїх раменах. — Ґертрудо, лиши ся ще у мене — просив.

— Але я й мамі мушу сказати „добраніч".

— Пізнїйше скажеш. Я зробив тобі прикрість, як ти кажеш, і хотів би її направити. Тому мусиш ще посидїти у мене.

— То оповіджте менї яку казку.

В тій хвили роздали ся на дворі кроки. Капітан і єго жена уважно наслухували і аж лекше відотхнули, коли кроки прогомонїли і поволи віддалили ся.

— Тату, оповіджте менї казку — попросила дитина ще раз.

— Казку? Скажи, яку казку ти хотїла-б? Має бути весела, чи сумна?

— Сумна, оповіджте менї сумну. Знаєте, таку, де оповідає ся о людях, над котрими треба мати милосердіє. Не знаєте такої казки?

— Знаю, серденько, знаю одну.

— Добре, то оповіджте менї її. Ходи мамо, подай менї руку і слухай також.

Капітан став оповідати: Сумна то казка дитинко. Було раз трох капітанів, котрі пішли на війну з многими иншими вояками. Одного дня войско, до котрого они належали, було так ворогом притиснене, що мусїло подавати ся назад. Аби то лекше зробити, видав начальний вожд трем капітанам приказ, аби они удали, що нападають з боку на одно укріплене становище ворога, щоби відвернути єго увагу, від тих, що мали поволи уступати. Капітани зробили, як їм приказано. Але в своїм одушевленю забули, що мали лиш удавати напад і зробили правдивий приступ. Щастє сприяло їм, приступ удав ся і цїла битва змінила свій вид. Начальний ґенерал дуже тїшив ся з побіди, але обжалував всїх трех капітанів о непослух і зажадав їх покараня.

— Начальним ґенералом єсть льорд Кромвель, правда, тату?

— Так, дитинко.

Татаринів, Лівчиці і Підзвіринець і ще ті громади з повіта щирецкого: Вербіж, Кагуїв і Гонатичі. Всїх мешканцїв 257.300; з чого Русинів 211.300, Поляків 33.000.

5) Борщів-Мільниця-Заліщики-Тлусте-Городенка-Снятин і ще громада Чорнокінці малі з повіта гусятиньского. Всїх мешканцїв 267.200; з чого Русинів 206.900, Поляків 58.400.

6) Станиславів-Галич-Товмач-Тисьмениця-Богородчани-Обертин-Золотий-Потік. Всїх мешканцїв 265.000; з чого Русинів 206.000, Поляків 52.500.

7) Рава руска-Угнів-Немирів-Белз-Жовква-Куликів-Янів-Яворів-Краківець. Всїх мешканцїв 273.000; з чого Русинів 213.600, Поляків 49.300.

8) Сокаль-Радехів-Мости великі-Броди-Залізці-Зборів Лопатин і слїдуючі громади: повіту збаражского: Розношинці, Красностілці, Лубянки нижні і вижні; з повіту Нове Село: Гнилиці великі, Гнилиці малі, Нове Село: Терпилівка, Сухівці, Шельпаки, Кошляки, Токи, Пальчинці; а з повіту Олесько: громади Кути і Юзьківці. Всїх мешканцїв 270.000; з чого Русинів 214.704, Поляків 60.400.

9) Бережани-Рогатин-Бурштин-Болшівці-Журавно-Болехів — крім того з повіта підгаєцкого громади: Боків, Божиків, Глиньче, Славутин, Шумляни, Литвинів, а з повіту перемишляньского: Подусільна, Багів, Боложиця, Янчин, Новосілки, Бруховичі, Костенів, Кореличі, Добряниця, Войтіховичі. Всїх мешканїв 199.000, а то Русинів 162.900, Поляків 30.700.

Округи виборчі мішані, руско-польскі:

1) Сянік-Риманів-Буківско-Дукля Устрики долішні. Всїх мешканцїв 177.000, а то Русинів 97.900, Поляків 78.300.

2) Самбір-Судова Вишня-Рудки-Комарно-Стара Сіль — кромі громад, винятих з повіту Комарно, а прилучених до округа виборчого Стрий і т. д., як се повисше вичислено. Натомість прилучено тут громади: Дубляни і Кранцберґ з повіту судового Лука. Всїх мешканцїв 167.900, з чого Русинів 107.400, а Поляків 64.000.

3) Підгайці-Бучач-Манастирска-Вишнівчик — крім 6 громад вилучених з підгаєцкого повіту, а прилучених до округа бережаньского, як се. вичислено при окрузї виборчім Бережани і т. д. Всїх мешканцїв 164.300, а то Русинів 100.400, а Поляків 64.000.

4) Перемишль-Дубецко-Ніжанковичі-Динів-Бірча-Мостиска-Добромиль. Всїх мешканцїв 239.200, з чого Русинів 144.200, а Поляків 91.600.

5) Львів-Винники-Городок-Щирець — з виїмкою кількох громад вилучених з повіту Щирець, а прилучених до повіта стрийского, як се вичислено при окрузї Стрий і т. д. Всїх мешканцїв 160.000, з чого Русинів 81.000, а Поляків 75.000.

6) Ярослав-Радимно-Сінява-Порохник-Любачів-Чесанів. Всїх мешканцїв 192.900, з чого Русинів 87.700, а Поляків 103.500.

7) Тернопіль-Збараж-Козова-Нове Село — крім громад вилучених з повітів Збараж і Нове Село, а прилучених до виборчого округа Сокаль і т. д., як се вичислено повисше. Всїх мешканцїв 162.700, з чого Русинів 95.900, а Поляків 66.800.

8) Теребовля-Микулинці-Будзанів-Чортків. Всїх мешканцїв 176,800, з чого Русинів 100.800, а Поляків 73.500.

9) Скалат-Підволочиска-Грималів-Гусятин-Копичинці — кромі одної громади Чорнокінці малі. Всїх мешканцїв 182.300, з чого Русинів 101.900, а Поляків 70.900.

10) Камінка струмилова-Буськ-Перемишляни-Золочів Олесько. Всїх мешканцїв 198.000, з чого Русинів 121.000, а Поляків 73.200.

— О, я знаю єго дуже добре, я бачила єго вже нераз. Коли сидить на своїм великім кони і їде на чолї своїх вояків, всї люди боять ся єго, а многі й утїкають перед ним. Але я цїлком не бою ся, я все задержую ся і гляджу на него. Тоді він не виглядає так страшно, а навіть киває менї часом приязно головою, він певно знає, що мій отець єсть капітаном.

— Ти мала цокотухо! Чи не хочеш слухати дальше моєї казки?

— Добре, добре, тату, прошу, оповідайте дальше.

Знов залунали на дворі кроки і знов почав капітан і єго жена наслухувати з запертим віддихом.

— Всї три капітани мусїли вертати до Льондона. Тут вкинено їх до тюрми і заперто. Воєнний суд, при котрім сам начальний ґенерал мав провід, признав їх винними, а що у війнї не знає ся милосердия, то за...

Мати опустила голову і нагле голосно розплакала ся.

— Мамо, чого ти так плачеш?

— Нїчого, нїчого, дитино. Я гадала о тих трех капітанах, котрих ставлено перед воєнний суд, де їх певне засуджено на смерть.

— Не плач, мамо. Побачиш, що всьо ще добре скінчить ся. Атже всї казки так кінчать ся. Позволь лиш татови дальше оповідати:

— Воєнний суд — говорив капітан дальше — засудив всїх трех на кару смерти.

— Нї, судиї то злї люди. Они не повинні були того робити. А капітани не утїкли?

— Нї, дитино, того не можна робити нїякому воякови.

— Але капітанів не покарано смертию, правда, тату? Не плач мамо, побачиш, як то всьо добре скінчить ся. Капітанів певне не побивано. Того нїколи не робить ся. Прийде якась добра царівна і освободить їх. Слухай лиш, що буде тато дальше оповідати.

— Коли капітанів засуджено на смерть, заведено їх до вязницї. На другий день мали бути розстріляні. Позаяк всї три капітани були з Льондона, а перед тим нїколи в нїчім не провинили ся, дозволено їм ще раз відвідати своїї родини, аби попращали ся з жінками і дїтьми. Але насамперед мусїли дати слово чести, що не утечуть. Варта повідвозила капітанів до їх домів, аби їх по годині завести знов до вязницї.

— Чи то давно дїяло ся, тату?

— Нї, дитино, то сгало ся нинї.

— А ви знаєте тих капітанів?

— Знаю, дитинко, знаю.

— І я хотїлаб їх пізнати; я так люблю вояків. Чи они тїшились, як би я їх поцїлувала?

— Очевидно, що тїшились би, а особливо один з них — відповів отець дрожачим голосом, між тим як мати почала ще голоснїйше плакати. — Поцїлуй мене за него.

— Добре, і за прочих двох також — відповіла Ґертруда і обіймила вітця за шию.

— Колиб я побачила тих капітанів, то сказалаб їм: Мій тато єсть також хоробрим капітаном, він зробив би так само як ви. Не потребуєте встидати ся, ви хоробрі вояки і кождий мусить мати почесть перед вами. Але скажіть, тату, чи не прийде царівна, щоби їх освободити?

Заки капітан відповів, почав наслухувати. Знов залунали кроки, але сим разом не прогомонїли. Запукано до дверий і якийсь голос відозвав ся: — В імени начального ґенерала отворіть!

— Тату, то вояки — крикнула Ґертруда — я їм отворю.

І побігла до дверий, аби їх отворити.

— Ходіть — сказала — тато дома.

Уоружені вояки увійшли до середини. Офіцир поклонив ся, а капітан встав з крісла. Єго жінка побілїла як стїна. Лиш з трудом могла удержати ся на ногах.

— Будь сильна — шепнув їй муж і обіймив єї щиро і сильно. Відтак пригорнув до себе ще раз дитину.

Вкінци відвернув ся до вояків і сказав: — Я готов. Ведіть мене. Наперед!

(Конець буде).

Новинки.

Львів, дня 9-го лютого 1907.

— **Іменованя.** Дневник розпоряджень войскових оголошує перенесене ґен. Піттрайха на власну просьбу в стан спочинку і заіменоване ґенерал-поручника Брудерманна, ґен. інспектора кавалерії, властителем 1 полку піхоти.

— **Дрібні вісти.** Wiener Ztg. оголосила санкцию закона о континґентї рекрутів. — Петро Гапчиньский, кельнер, посовгнув ся вчера вечером так нещасливо, що упавши, зломив собі ногу. — Слузї п. Спожарского, властителя торговлї риз церковних при ул. Рускій, вкрадено в дорозї з уряду митового пакунок з француским золоченими гафтами вартости 500 корон. — В Мехіку найдено недавно скаменїлі голови, що належали до людскої раси, яка вже давно вимерла. Була се раса карлів, що не досягала пів метра висоти. Коли Іспанцї по відкритю Америки завоювали Мехіко, тої раси вже не було — она вимерла перед кількома сотками лїт. — Син зарібниці з Вульки Петро Мальский, 12-лїтний хлопець, вийшовши з дому перед трома недїлями, щез без слїду.

† Ізабелля з ґр. Тишкевичів ґр. Тишкевичева, матір п. Намістникової Христини ґр. Потоцкої, померла вчера в своїй маєтности в Ляндвартові на Литві. Пані Намістникова повідомлена вчера телєґрафічно о тяжкім занедужаню своєї матери, виїхала безпроволочно до Ляндвартова, але не застала вже при житю достойної невісти.

— **З зелїзниць.** З Станиславова доносять, що загальний рух межи Коломиєю а Стефанівкою нинї привернено, з тим однак обмеженєм, що аж до відкликаня будуть курсувати лиш поїзди ч. 3953 і 3954. З причини нових заметелий снїгових здержано загальний рух на шляху Хриплин-Чортків з нинїшним днем аж до відкликаня.

— **Пригода на зелїзници.** На двірци зелїзничім в Перемишли наїхала онода машина, пересуваюча вози на ро-ітника зелїзничого Сікорского, котрий не міг в пору уступити ся з колії. Машина вдарила єго, а він впав між шини. По нещасливім перейшли машина і три вози, заким здержано машину. Коли нещасливого видобули, показало ся, що мав роздушену цїлу грудну клїт, а крім того ще й рани від покалїченя на инших частях тїла: ледви ще дихаючого відставлено Сікорского до шпиталю.

— **Крадежі.** Львівска полїция одержала з Княгинина під Станиславовом вість, що там невислїджені доси злодїї обікрали п. Зиґмунда Веттрайха, забравши єму мужеску і дамску ґардеробу, богато срібла столового, три шнурки перел, золотий годинник з золотим ланцушком і золотий медальон. — Шинкар Ґевірц при ул. Зиблікевича, прихопив жінку зарібника Вайсґерберову на крадежи кварґлів. В коши у неї знайдено ще цукор, кишки і т. п. річи походячі з крадежі.

— **Подорож дра Свен Гедіна.** Славнозвістний подорожник Свен Гедін, котрого описи давнїйших подорожий по Тибетї звістні й нашим читателям з фейлетонів в нашій часописи, відбув нову подорож по Тибетї і подав сими днями слїдуючу звістку з Калькути: То найдивнїйша подорож, яку я за двайцять лїт відбув в Азиї. Я розслїдив сорок і вісім миль незвістного краю. Ми відбули знамениту подорож на скіс через найглубхійший Тибет. Ми стратили всї підводи, але анї одного чоловіка. Всї карти і записки уратовані По 84 днях самоти стрітили перших Тибетанців. Через цїлих пять місяців панувала підбігунова зима, а термометр показував 51 степенів Фаренгайта (—28 степенів Реоміра або —35 степенів Цельзия) морозу. Що дня був страшний вихор Я відкрив богато нових озер, рік, гір і золоті поля. Ґеоґрафічні вислїди суть дуже богаті. Зладжено карту в 183 листах.

— **Загальні збори** „Бурси сьв. Николая“ в Перемишли відбудуть ся в четвер, дня 14 с. м. в комнатах „Руської Бесіди“ о год. 6-ій вечером, а в разї недостачі комплету того самого дня о год. 7-ій вечером з отсим порядком: 1. звіт виділу, 2. вибір нового виділу і 3. внесеня та інтерпеляциї. — *Гр. Цеглиньский*, голова. Др. *Т. Кормош*, секретар.

— **Намірена втеча з арешту.** У вязници суду карного при ул. Баторого сидить налоговий злодій Іван Дидюк, засуджений недавно на 8 лїт тяжкої вязниці за крадежі і намірене застрілене жандарма Антонова на Знесїню. Порозумівшись з другими арештантами, постановив Дидюк оригінальним а небезпечним способом втечи з вязниці. В казни, в котрій він сидів, вибив він в стінї діру до комина, а відтак виліз тою дорогою на під, де знаходила ся велика скількість простираль. Тут почав він чим скорше дерти простирала одно за другим і вязати разом, щоби опісля спустити ся на них на землю. Поміч мали єму подати єго товариші, котрі мали спустити єго на подвіре сусїдної школи реальної. Дозорці однак прихопили ще в пору Дидюка і забезпечили єго так, що він вже не втече. Шкода, якої Дидюк наробив, єсть досить значна.

— **Не удало ся.** З Рави рускої доносять: В ночи з середи на четвер невислїджені доси злодїї закрали ся до тутешного уряду податкового і виломили стїну в зелїзнїй, безпечній від огню касї. Коли однак брали ся до розширеня отвору в другій, внутрішній, зелїзній стїнї каси, злодїїв хтось перепудив, бо они втекли, не вдіявши нїчого. В касї було, кажуть, 80.000 корон податкових гроший.

— **Щастє в нещастю** мав один урядник банковий в берлиньскім підгородю Ґр.-Ліхтенфельде. Він виїхав був оногди з Берлина до згаданого підгородя, а коли вийшов з поїзду, спостеріг з перестрахом, що згубив пакунок, в котрім знаходило ся пів мілїона марок цінними паперами. Коли перешукано цїлий перон і не знайдено пакунку, зателєґрафував він зараз до Потсдаму, куди поїзд поїхав, щоби там шукали у ваґонї. Небавком наспіла вість, що якийсь подорожний, що їхав в тім самім вагонї, побачивши пакунок, зложив єго на стациї в Почдамі.

— **Реформа привіту.** З Хрудиму, в Чехії доносять, що тамошна міска рада видала відозву до мешканцїв, щоб мужчини в часї морозів не витали ся знимаєнем капелюха, але по войсковому. Кождий мужчина, що на се годить ся, має зложити корону на будову дому сиріт. Відозва викликала пожаданий успіх і цїла інтелїґенция міста прилучила ся до тої акциї.

— **Обманьство на великі розміри.** Один з берлиньских банків став ся сими днями жертвою великого обманьства і обіцяв тепер 2000 марок нагороди тому, хто би поміг зловити хитрого мантія. Річ була така: Минувшої суботи, тиждень тому назад, одержав берлиньский банк поручене комерцийного банку в Варшаві, щоби властителеви більшої посїлости Феликсови Вечорковскому, котрий мешкає в готели „Савой“, виплатив 50.000 марок. Коли післанець банковий прийшов з грішми, закликав портиєр того пана з зимового города і він виле́ґітимував ся паспортом і письмом від берлиньского банку а слуга банковий видав єму тодї гроші. Пан „властитель більшої посїлости“ пішов тодї до якоїсь фірми, що продає самоїзди, купив собі самоїзд, дав 200 марок задатку і виїхав самоїздом на пробу. Вечером о 7 годвийшов він з готелю, лишивши в нім куферок і щез без слїду. Тимчасом берлиньский банк запитав у Варшаві і дістав звідтам відповідь, що поручене виплати було сфальшоване. Мантїй єсть чоловіком малого росту, лїт 30 до 35, білявий і був, здаєсь, давнїйше банковим урядником. Часть витуманених гроший виміняв на рублї і здаєсь вернув до Росиї; — в сїм случаю може берлиньский банк сказати собі: „Напиши — пропало“.

— **Кінь коневи зломив ногу.** Вчера по полудни переїзджали коло соймового будинку два кінні полїцияни. Нараз один кінь збрикав ся і копнув другого коня так сильно в ногу, що зломив єї. Бідне звіря впало на землю і мусїло сю пригоду житєм переплатити. По довшім часї приїхав віз з войсковим коновалом а той добив коня і казав єго забрати.

— **Підмінений муж.** В однім з льондоньских судиів відбула ся сими днями розправа одинока в своїм роді і певно не записана ще доси в лїтописях европейского судівництва. Розходило ся іменно о жалобу, яку внесла якась жінка против того, що злі духи чи злі люди підміняли їй мужа. Позовниця сказала перед судом, що може дві недїлї тому назад як спостерегла, що той чоловік, з котрим она жиє, то по правді не єї муж, лиш якийсь до єї мужа дуже подібний. — Той якийсь загадочний чоловік — говорила позовниця крізь плач — подібнїсенький до мого мужа, лиш що він трохи сильнїйший; та й має такі самі навички як „мій“ і так само мене побиває, лиш трохи дужче. На щастє пятеро моїх дїтий ще не добачили тої підміни та називають і того хлопицю татом. — На такі жалї спитав судия позовницю: Але чи ви певні того, що то хтось вам підміняв чоловіка? А може то вам лиш так здає ся? — На то відповіла жінка: На доказ того, що говорю, готова я отсю свою руку покласти на огонь. — Позаяк теперішні суди таких доказів не приймають, то судия визначив нову розправу і казав жінцї привести з собою того підміняного чоловіка. Як він буде доходити правди і який видасть вирок, годі предвидїти; мабуть бідна жінка опинить ся в домі божевільних.

— **Вибух кітла на торпедовій лодці.** З міста Льоріян у Франциї, в Бретонії над морем наспіла нинї вість о страшній катастрофі. Вчера відбувала ся там пробна їзда торпедовою лодкою ч. 339. Всї члени комісиї, котра відбирала лодку, були на суднї. В хвили, коли проба доходила до кінця, настав вибух кітла, а полумінь бухнула якраз в ту сторону, де було 11 осіб. Девять з них згинуло, а одна тяжко попечена; 12 прочим, які ще були на суднї, не стало ся нїчого. Показало ся опісля, що вибух настав в наслїдок пукненя рурприладу, котрий якраз має на то служити, щоби не допустити до подібних пригод. Кажуть, що апарат той зовсїм не функционував. — По одержаню вісти о тім вибуху зателєґрафував мінїстер маринарки до префекта в Льоріян, що дає єму до розпорядимости всяку потрібну суму, щоби подати поміч родинам позіставшим по жертвах катастрофи. Катастрофа на лодцї викликала в арсеналї велике заворушенє. Богато робітників, котрі мали свояків на лодцї, побігли до шпиталю, щоби довідати ся о назвисках жертв.

Телеґрами.

Відень 9 лютого. Стан здоровля бурмістра Люеґера єсть взглядно добрий.

Будапешт 9 лютого. Підчас голосованя над внесенем пос. Ленделя в справі ненарушимости посольскої (із-за афери Польонія) прийшло до роздору в коалїциї: З а в н е с е н е м з а я в и в с я мінїстер справ внутрішних ґр. Андраші і з н а ч н а ч а с т ь п а р т и ї н е з а в и с и м о с т и і п а р т и я к о н с т и т у ц и й н а. П р о т и в в н е с е н я голосував мінїстер торговлї К о ш у т і ч а с т ь п а р т и ї н е з а в и с и м о с т и і п а р т и я н а р о д н а.

Петербург 9 лютого. (П.А.) Цар зарядив, щоби для потреби сторін, навіщених елементарними нещастями і для покритя необхідних видатків випущено 4 прц. ренту державну в номінальній сумі 70 мілїонів рублів.

Петербург 9 лютого. (П. Аґ.) Після депеш, які одержав орґан кадетів „Реч“ з 19 ґуберній, вибори виборців дали вислїд користний для опозиції. З вибраних 2600 належить 1402 до опозициї, 820 до партиї правиці, 368 єсть неутральних.

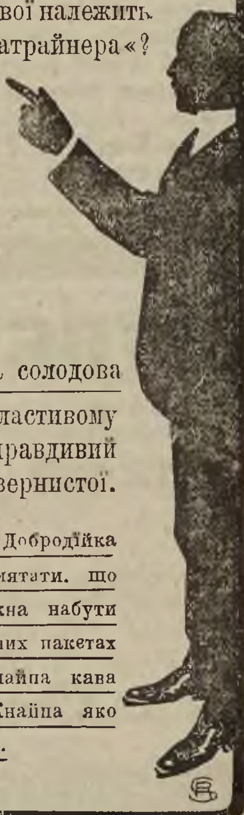
Пенза 9 лютого. (П. Аґ.). Ґубернатора Александровского застрілено вчера в хвили, коли виходив з театру. Якийсь молодий чоловік стрілив до него з револьвера і убив на місци. Відтак стрілив до помічника поліцмайстра, заким той мав ще час добути револьвер, і впав до театру. Директор театру хотів єго зловити. Напастник стрілив до него, але хибив і убив на місци одного полїцияна. Відтак хотів режисер зловити єго, але напастник стрілив до него і зранив тяжко. Утїкаючи дальше, впав до ґардероби і казав показати собі сходи на під. Вийшовши там, стрілив до себе і там знайдено єго вже умираючого. Кулї єго були затроєні.

Маріна ді Катанцаро (полуд. Італія) 9 лютого. Внаслідок сильної бурі побереже стоїть під водою. Кілька домів єсть знищених. Одна особа згинула, 7 ранених. Буря триває дальше.

Льоріян 9 лютого. О 4 годині привезено лодку торпедову ч. 339 назад до Льоріян. Залога потверджує першу вість о катастрофі. Моряк Лє Вей, хоч зранений скочив перший до кітлівнї, а за ним моряк Брошар. Катастрофа була би стала ся ще більша, як би Лє Вей не замкнув був краників і не отворив вентиляциї.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 8 лютого: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·65 до 7·80; жито 5·80 до 6·—; овес 7·10 до 7·40; ячмінь пашний 6·20 до 6·60; ячмінь броварний 6·60 до 7·40; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до варення 8·50 до 9·50; вика 6·— до 6·22; бобик 5·90 до 6·—; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 25·— до 40·—; конюшина шведска 60·— до 75·—; тимотка 24·— до 30·—.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недоцака. (Телефона ч. 527)